

A föltámadt Jézus iskolája lehetünk...

(Gondolatok iskolánk lelkiségéről)

Amikor három éve először beszéltem az iskola 2013-évi Veni Sancte szentmiséjén, Lázár Ervin „Ló a házban” című meséjét idéztem, amelyben egy kék ló után nyomoz a rendőr. A ló – állítólag – a kisfiúval és annak apjával együtt lakik a házban. Mivel ez tilos, a nyomozó házkutatást tart, s bár a lovat nem találja, a kisfiú és az apja vidámságát, különös viselkedését tapasztalva mégsem tudja elhessegetni magától a nyomasztó érzést, hogy a ló jelen van. Miután bizonyítékok hiányában kénytelen megállapítani, hogy nincs ló a házban, sarkon fordul, de már nem mer visszanézni.

Az iskolában – mondtam akkor – a kék ló helyett a föltámadt Jézus van közöttünk. Ha ezt felfedezzük, jó lesz nekünk itt lennünk...

Azóta is jobbára ezzel az örömteli érzéssel tudok belépni az iskola kapuján: a föltámadt Jézus itt jelen van. Jelenléte valóságos és sokrétű, s általam, általunk lehet még inkább áttetsző. Abban mutatkozhat meg, ahogyan itt élünk:

- A tanúságtételben – amely nem a tökéletesség demonstrálása, hanem hiteles úton járás: Megsejthetjük általa egymás őszinte törekvését az evangélium követésére, és fölfedezhetjük azokat a kis csodákat, amelyeket a föltámadt Jézus tesz életünkben.
- A szolgálatban, abban a figyelemben, amellyel a kisebbekhez és a szegényebbekhez fordulunk, fölfedezve a bennük jelenlévő Jézust.
- Az iskolai imaélet gazdagításában, mely – amellet, hogy a templomi liturgiában való részvétel felé segíti a diákokat – az iskola hitéletét is megalapozza, hiszen a liturgiában éppen a közöttünk élő Krisztust ünnepeljük.
- Az iskolai közösségben, hiszen ide az oktatási és nevelési célok megvalósításán túl azért is járunk, hogy az Ő nevében jöjjünk össze, a sokszoros megbocsátás, és egymás iránti nyitottság lelkületével, megajándékozva egymást személyiségünk gazdagságával, s hordozva egymás terhét.
- Az egyházmegyénkhez, mint részegyházhoz való tartozás tudatának elmélyítésében, hiszen a látható egyház testéhez a részegyházon keresztül tartozik az iskola, az pedig a föltámadt Jézus valóságos teste (1Kor12).
- Az ökumené lelkületében, megismerve református és evangélikus testvéreink hitének kincseit, tiszteletben tartva a különbségeket.
- Az igényességben, ahogyan talentumainkkal és mások talentumaival bánunk.

- A fegyelemben, melynek alapja a jézusi határozottság, hogy ne csak a templom, az iskola se legyen vásárcsarnokká.

Olvasónk is, ha nem a nyomozóbiztos gyanakvásával lép be iskolánk kapuján, találkozhat a Föltámadottal. Nyilván az Ő fényében észrevehetünk még sok-sok tennivalót. Ezek feltárásában mindenkitől segítséget kérünk, s persze közbenjáró imát, hogy az Ő szent és örömet adó jelenlétét megőrizhessük.

Száraz László atya